

kladně, nejsou žadatelé ani k návrhu oprávněni, protože tento hospodářský úkon náleží společnému správci, pakliže bude odpověď záporná, bude teprve nutno rozhodovati ve věci podle § 835 obč. zák. a řešiti otázku rekursním soudem označené. Jen pro úplnost jest podotknouti, že z odůvodnění rekursního soudu se zdá vysvítati právní názor, že ke změnám podle § 834 obč. zák. jest vždy třeba jednomyslnosti spoluvlastníků, což by ovšem správným nebylo, neboť i tu rozhoduje většina hlasů počítaná podle podílů, ale »přehlasovaný« může žádati zajištění za příští škodu, nebo — kdyby to bylo odepřeno — vystoupení ze společenství a soud rozhoduje podle § 835 obč. zák. o tom, zda změna má býti povolena bezvýjimečně, či na zajištění.

Čís. 9398.

Podpis advokátův na odvolacím spise musí býti vlastnoruční, nestačí podpis jména advokátova koncipientem, třebaže se tak stalo se zmocněním advokátovým.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1929, R II 385/29.)

O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání žalovaného. D ů v o d y: Jakž bylo výsledkem odvolatelova právního zástupce Dr. M-a zjištěno, nebyl odvolací spis Dr. M-em podepsán, Dr. M., byv k odstranění této formální vady obeslán na 7. září 1929, odepřel podepsati odvolací spis a zůstal tento formální nedostatek neodstraněn (§ 85 c. ř. s.). Podle výpovědi Dr. M-a byl odvolací spis sepsán a podán v jeho nepřítomnosti a jeho koncipient Dr. František J. sám na odvolací spis napsal jméno Dr. M-a a napodobil tak jeho podpis. Není-li podle výnosu min. sprav. ze dne 3. února 1909, čís. 3331 přípustno signovati podání razítkem s jménem (faksimile), nelze ani připustiti, by odvolatelovo jméno podpisovala a za advokátův podpis vydávala jiná osoba. Podle § 31 druhý odstavec c. ř. s. není kandidát advokacie oprávněn podpisovati advokáta na soudních podáních, pro něž zákon předpisuje podpis advokátův. Kandidát advokacie může zastupovati advokáta, u něhož jest zaměstnán, při projednáváních a musí pak podpisovati protokoly vlastním jménem. Nikde však není zmocněn advokáta podpisovati a vydávati toto nápodobení za advokátův podpis. Ana byla Dr. M-ovi podle § 83 druhý odstavec jed. ř. při výsledku poskytnuta možnost, by dodatečně odvolací spis podepsal, a Dr. M. tak neučinil, nelze již tento nedostatek napravit včas, neboť odvolací lhůta uplynula dnem 15. května 1929. Odvolacímu spisu nedostává se tedy podstatné náležitosti předepsané v § 467 čís. 5 c. ř. s., podpisu advokáta, soud se marně pokusil o odstranění této vady a proto musí býti odvolací spis odmítnut jako nezpůsobilý k zahájení odvolacího řízení (§§ 467 čís. 5, 37, 85 a 463 druhý odstavec c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v e d y:

Stěžovatel se odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení a dodává se k vývodům rekursu toto: Odporuje spisům tvrzení stěžovatelova advokáta, že nebyl obeslán k odstranění formální vady a že mu nebyl oznámen účel obeslání, neboť v obsílce jest ve spise výslovně udán předmět, totiž »odstranění formální chyby podle §§ 84 a 85 c. ř. s. Ale ani na tom by nezáleželo, protože podle protokolu (§ 215 c. ř. s.) byl advokátovi oznámen předmět výsledku, načež prohlásil, že sice jeho jméno na odvolacím spise podepsal koncipient, ale že ho k tomu jednou pro vždy zmocnil a že proto odvolací spis pro zbytečnost nepodepíše. Věděl tedy velmi dobře, oč jde, a nebylo třeba, by mu byl příkaz krajského soudu předložen k nahlédnutí. Ostatně, nevěřil-li, ač k tomu neměl příčiny, mohl si vyžádati nahlédnutí do příkazu odvolacího soudu. Při tom se podotýká, že odstranění formální vady v podáních, která mají býti předložena nadřízenému soudu, na př. odvolací spis podaný bez podpisu advokáta, má býti opatřeno soudem první stolice (§ 89 odst. 5 jed. ř.). Odepření podpisu jde tedy na vrub advokátův. Marně se snaží stěžovatel dáti jasnému zákonnému předpisu jiný smysl; § 467 první odstavec čis. 5 c. ř. s. nařizuje, že odvolací spis musí obsahovati podpis advokátův. Totéž nařizuje § 75 čis. 3 c. ř. s. pro všechna podání v advokátském sporu. Z vlastního významu slov v jich souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce (§ 6 obč. zák.) vyplývá, že advokát musí vlastnoručně své jméno na podání podepsati. Také podle § 294 c. ř. s. činí soukromá listina, pokud jest podepsána vydatelem, plný důkaz o tom, že prohlášení v ní obsažené pochází od vydatele; žádá se tedy podpis vydatelův. Tvrzení stěžovatelovo, že stanovisko odvolacího soudu by vedlo k vážným nepřístojnostem, nejen není správné, opak jest pravdou. Svým podpisem přejímá advokát zodpovědnost za obsah podání, což by stěžovatel asi velmi rychle chápal, kdyby šlo o podání, pro které by mu jako advokátovi byl uložen na př. trest pořádkový (§ 86 c. ř. s.) nebo v dovolacím řízení trest pro svévoli (§§ 512 a 528 druhý odstavec c. ř. s.). Netřeba se obíratí otázkami, co by bylo právem, kdyby advokát přišel náhle o obě ruce nebo kdyby někdo podepsal směnku cizím jménem s jeho souhlasem a zmocněním, protože tyto případy tu nenastaly. Předpis § 467 čis. 5 c. ř. s. jest ovšem předpisem formálním, ale tato forma patří k podstatným náležitostem opravných spisů v advokátském sporu (§ 27 první odstavec c. ř. s.), takže soud ji nemůže ani prominouti ani zmírniti.

Čís. 9399.

Obchodní pomocníci (zákon ze dne 16. ledna 1910, čis. 20 ř. zák.).

Byl-li služební poměr zrušen řádnou výpovědí, nelze přiznati podíl na zisku, byl-li ve výpovědní době podnik pasivním.

Obchodní pomocník pozbývá nároku na placenou dovolenou, neuplatní-li nárok na dovolenou včas.

Osmihodinná pracovní doba (zákon ze dne 19. prosince 1918, čis. 91 sb. z. a n.).